

Československo jako Ukrajina? Jan Schneider zasadil ránu. Pavlovi, Foltýnovi, ale i dalším

 infokurýr.cz/n/2024/08/25/ceskoslovensko-jako-ukrajina-jan-schneider-zasadil-ranu-pavlovi-foltynovi-ale-i-dalsim

kurýr

25. srpna 2024

„Améba, která se vleje tam, kudy teče proud.“ Bezpečnostní analytik Jan Schneider nešetří kritikou českého prezidenta Petra Pavla v souvislosti s připomínkovými akcemi k 56. výročí okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy. Projekci sloganu „Běž domů, Ivane! Go home Russia!“ na zdi sídla Úřadu vlády považuje za „dětinskou“ a „lampasáckou“ akci. Geopolitický kontext tehdejších událostí a současného konfliktu na Ukrajině je prý totiž zcela odlišný. Postoje současných vládních politiků pak podle Schneidera nejlépe vystihuje někdejší výrok socioložky Jiřiny Šiklové, která kdysi v televizi prohlásila, že se „raději bude mýlit s Amerikou, než mít pravdu s Putinem.“

Tento týden vláda spustila připomínkové akce k 56. výročí invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa projekcí sloganu „Běž domů, Ivane! Go home Russia!“ na zdi sídla Úřadu vlády. O kampani, která srovnává sovětskou invazi do Československa v srpnu 1968 s ruskou invazí na Ukrajinu v únoru 2022, promluvil bezpečnostní analytik, publicista a signatář Charty 77, bývalý ředitel kanceláře Vlády České republiky pro zpravodajskou činnost, zpravodajec BIS a nositel státního vyznamenání za zásluhy Jan Schneider v pořadu Jsme ve válce na youtubovém kanálu Aby bylo jasno moderovaném Janou Bobošíkovou.

Podle Schneidera se „zcela opomíjí geopolitický kontext roku 1968“. Analytik připomíná schůzku tehdejšího amerického prezidenta Lyndona B. Johnsona se sovětským premiérem Alexejem Kosyginem v Glassboro, kterou v červnu 1967 pomohl dohodnout československý zpravodajec Miroslav Polreich a která odstartovala proces strategického odzbrojení, jenž vyvrcholil v roce 1972

podpisem smlouvy SALT I. Okupace Československa v srpnu 1968 prý tento proces jednání a sblížování obou velmocí nijak nenarušila. Jednou z podmínek strategického odzbrojení bylo totiž taktické vyrovnaní amerických a sovětských sil v Evropě, k němuž měl přispět mimo jiné právě přesun části sovětských vojenských sil na území ČSSR. Tehdejší československé fantazie o vojenské neutralitě prý do takového uspořádání nezapadaly. „Z geopolitického hlediska se nemusíme tvářit, jak hrozně jsme byli tehdy důležití a jak hrozně po nás skočili, ale že jsme byli vzpříčenou sirkou v geopolitickém dění,“ uvádí Schneider. Analytik zde připomíná slova amerického diplomata Henryho Kissingera, který dříve uvedl několik důvodů, proč Spojené státy tehdy na okupaci nereagovaly. Kromě již zmíněných rozhovorů o strategickém odzbrojení Američané ctíli Jaltské dohody. Sověti navíc podle Kissingera nebyli jediní, komu se tehdy nezamlouvala československá třetí cesta „socialismu s lidskou tvář“. Spojené státy podle Kissingera nechtěly, aby socialismus ukázal, že je reformovatelný.

Jan Schneider dále vysvětluje, že zatímco na přelomu 60. a 70. let minulého století docházelo k uvolňování napětí mezi oběma tehdejšími světovými velmocemi, v roce 2022 v předvečer ruské invaze na Ukrajinu, byla situace přesně opačná. „Cíleným rozšiřováním NATO přes mnohá a mnohá varování Ruska se naopak to napětí cíleně zvyšovalo a cíleně se zvyšuje,“ míní bezpečnostní expert. „Až do té míry, že jsou používány západní zbraně k útoku na Rusko a dokonce se přehlíží i možnost ukrajinského útoku na sklady jaderného paliva v kurské elektrárně,“ dodává. „Prostě mám pocit, že Rusko je nyní provokováno nejrůznějšími způsoby, aby bylo vyprovokováno k nějakému kroku, na který by mohlo být mediálně poukazováno jako na ruskou agresi,“ myslí si publicista.

Podle vládního zmocněnce pro strategickou komunikaci plk. Otakara Foltýna se kampaň Můj osmašedesátý zaměřuje zejména na přiblížení toho, jak občané prožívali okupaci ve svých každodenních životech. „Vzhledem k tomu, kdo sedí na Hradě, to považuji za

mimořádně nešťastné, protože když pan prezident Pavel začne vykládat o tom, jak on prožil osmašedesátý rok, tak to je skutečně trapas nad trapas,“ míní Schneider. „Tato vláda, jak se říká, lže tak, že ani opak není pravda,“ dodává analytik. Projekci protiruských sloganů na zdi Úřadu vlády považuje Schneider za typ akce, která je „dětinská“ a „lampasácká“ zároveň. Petra Pavla by si prý vážil více, kdyby se snažil se svou minulostí „pochtivě vyrovnat“, zamýšlel se nad tím, v čem tehdy měl nebo neměl pravdu a hledal argumenty pro a proti. „Tenhle chlápek nemá kontury. To je taková améba, která se vleje tam, kudy teče proud,“ míní Schneider na adresu současného českého prezidenta a bývalého komunistického rozvědčíka, který podle svého vlastnoručně psaného **životopisu** z roku 1987 sovětskou okupaci vítal. Pavlovo působení v prezidentském úřadu považuje analytik za znesvěcení Pražského hradu. Postoj současných vládních politiků pak podle něj nejlépe vystihuje výrok socioložky Jiřiny Šiklové, která kdysi v televizi prohlásila, že se „raději bude mýlit s Amerikou, než mít pravdu s Putinem“.

Prezident Pavel, který v nedávném rozhovoru pro server **Novinky** uvedl, že obnovení plné kontroly Ukrajiny nad jejím územím je iluzí, však podle Schneidera vidí současný konflikt realističtěji než „mnozí další váleční štváči“. Analytik si myslí, že důvodem tohoto prezidentova postoje může být, že Pavel je „spíše napojen na americké kruhy a nikoli na ty britské“. Zatímco Američanům prý jde zejména o byznys a v principu se tedy dohodě s Ruskem nebrání, Britové podle Schneidera chovají fanatickou nenávist ke všemu ruskému.

Watch Video At: <https://youtu.be/-P0KrXFXsCc>

Zdroj : Parlamentní Listy